

Predmet C-737/19

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

7. listopada 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Tribunal administratif de Montreuil (Francuska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

27. rujna 2019.

Tužitelj:

Bank of China Limited

Tuženik:

ministre de l'Action et des Comptes publics

[omissis]

Uzimajući u obzir postupak [omissis]:

[omissis] društvo Bank of China Limited, [omissis] od Općeg suda zahtijeva:

1) Oslobodjenje od poreza na dodanu vrijednost koji mu se stavljaju na teret, za razdoblje od 1. siječnja 2012. do 30. travnja 2014., kao i odgovarajućih zatezних kamata, za ukupni iznos od 947 033 eura te da naloži povrat iznosa plaćenih po toj osnovi;

[omissis]

Ono smatra da:

- porez na dodanu vrijednost (PDV), koji je bio zaračunat njegovoj francuskoj podružnici za potrebe transakcija koje je obavljalo njegovo sjedište u Kini, može se u potpunosti odbiti na temelju točke (b) stavka V. članka 271. Općeg poreznog zakonika jer te „unutarnje” transakcije, budući da su podružnica i sjedište jedan pravni subjekt, ne spadaju u područje primjene PDV-a; ta analiza potvrđena je presudom od 24. siječnja 2019., Morgan Stanley & Co

International [orig. str. 2.] (C-165/17, EU:C:2019:58) koja se treba na njega primijeniti s obzirom na to da se njegova podružnica nalazi u Francuskoj;

- upućivanje na presudu od 12. rujna 2013., Le Crédit Lyonnais (C-388/11, EU:C:2013:541) nije relevantno za određivanje njegovih prava na odbitak, s obzirom na to da ta odluka ne isključuje pravo podružnice na odbitak PDV-a od troškova koji se koriste za njezinu pomoć sjedištu; u toj je odluci revizijska služba zauzela suprotno stajalište uključivanjem iznosa koje je podružnica dobila od svojeg sjedišta u izračun njezina prava na odbitak;
- [omissis] [tužbeni razlog koji se temelji na domaćem pravu]
- [omissis] [tužbeni razlog koji se temelji na članku 49. UFEU-a]
- [omissis] [tužbeni razlog koji se temelji na francusko-kineskom poreznom ugovoru]

[omissis][orig. str. 3.]

[omissis] (odvijanje postupka i tekstovi na koje se odnosi, među ostalim Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Uzimajući u obzir sljedeće:

1. Revizija računovodstvenih izvještaja provedena je u pariškoj podružnici društva Bank of China Limited, koje je društvo osnovano u skladu s kineskim pravom, nakon koje je upravno tijelo naložilo plaćanje poreza na dodanu vrijednost za razdoblje između 1. siječnja 2012. i 30. travnja 2014. Revizijska služba je dovela u pitanje odbitak ulaznog PDV-a od izdataka koje je podružnica imala za izdavanje zajmova u korist svojeg kineskog sjedišta i drugih podružnica na temelju članaka 256., 259. i 271. Općeg poreznog zakonika i članaka 205. i 206. Priloga II. tom zakoniku. Društvo je pozvano na plaćanje poreza putem obavijesti od 29. veljače 2016. Odlukom od 28. veljače 2017., upravno tijelo odbilo je prigovor društva od 22. prosinca 2016.

Opseg spora:

2. [omissis] iznosi poreza uključujući zatezne kamate iznose 901 394 eura.
[omissis]

Zahtjev za oslobođenje od poreza:

[omissis][orig. str. 4.] [omissis]

U vezi s ostalim tužbenim razlozima:

6. U skladu s člankom 168. Direktive 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006.: „Ako se roba i usluge koriste u svrhu oporezovanih transakcija poreznog obveznika, porezni obveznik ima pravo, u državi članici u kojoj provodi predmetne transakcije, odbiti sljedeće od PDV-a koji je dužan platiti: (a) PDV koji se mora platiti ili koji je plaćen u toj državi članici za isporuku robe ili usluga koje je za njega izvršio ili će ih izvršiti drugi porezni obveznik (...)”. U skladu s člankom 169. iste Direktive: „Uz odbitak iz članka 168., porezni obveznik ima pravo odbiti PDV iz tog članka ako se roba i usluge koriste u sljedeće svrhe: (a) transakcije koje se odnose na aktivnosti iz drugog podstavka članka 9. stavka 1. koje se provode izvan države članice u kojoj treba platiti ili je plaćen PDV, u pogledu kojih bi se PDV mogao odbiti da su bile provedene u toj državi članici (...) (c) transakcije koje su izuzete u skladu s točkama (a) do (f) članka 135. stavka 1., ako kupac ima poslovni nastan izvan Zajednice ili ako se te transakcije izravno odnose na robu koja je namijenjena izvozu iz Zajednice.”.

7. Presudom od 24. siječnja 2019., Morgan Stanley & Co International (C-165/17, EU:C:2019:58), Sud Europske unije je, s jedne strane, presudio da „Članak 17. stavke 2., 3. i 5. i članak 19. stavak 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje te članke 168., 169. i 173. do 175. Direktive Vijeća 2006/112 od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da, kad je riječ o troškovima koje snosi podružnica registrirana u jednoj državi članici, koji su isključivo namijenjeni transakcijama koje podliježu porezu na dodanu vrijednost i transakcijama koje su izuzete od tog poreza, a koje je provelo sjedište te podružnice koje se nalazi u drugoj državi članici, valja primijeniti udio poreza za odbitak koji proizlazi iz razlomka čiji se nazivnik sastoji od prometa, bez poreza na dodanu vrijednost, koji čine isključivo te transakcije i čiji se brojnik sastoji od oporezivih transakcija kod kojih također postoji pravo na odbitak ako su provedene u državi članici registracije navedene podružnice, uključujući kad je to pravo na odbitak rezultat izbora potonje da transakcije provedene u toj državi podvrgne porezu na dodanu vrijednost”. S druge strane, Sud je također presudio da „Članak 17. stavke 2., 3. i 5. i članak 19. stavak 1. Šeste direktive 77/388 kao i članke 168., 169. i 173. do 175. Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da, kako bi se utvrdio udio poreza za odbitak primjenjiv na opće troškove podružnice [orig. str. 5.] registrirane u jednoj državi članici, koji doprinose provođenju transakcija te podružnice izvršenih u toj državi i transakcija koje je provelo njezino sjedište koje se nalazi u drugoj državi članici, valja uzeti u obzir, u nazivniku razlomka koji predstavlja taj udio poreza za odbitak, transakcije koje su proveli navedena podružnica i to sjedište, pri čemu se u brojniku navedenog razlomka moraju nalaziti, osim oporezivih transakcija koje je provela ista podružnica, samo oporezive transakcije koje je provelo navedeno sjedište, koje također otvaraju pravo na odbitak ako su provedene u državi registraciji predmetne podružnice”.

8. Kao prvo, [omissis] društvo Bank of China Limited smatra [omissis] da se taj slučaj primjenjuje na njegovu situaciju. [omissis] upravno tijelo smatra da pravila koja je utvrdio Sud ne omogućavaju odbitak poreza na dodanu vrijednost koji je zatražila podružnica koja se nalazi u državi članici Unije i koji se odnosi na izdatke koje je imala u toj državi kod izvršenja transakcija koje je provelo njezino sjedište u državi koja nije članica Unije, u ovom slučaju Kina. Iz te presude ne proizlazi da je Sud, kojemu u vezi s tim nije bilo postavljeno pitanje, namjeravao urediti odnose koji uređuju podružnicu koja se nalazi u državi članici i koja ima sjedište u trećoj zemlji. To pitanje predstavlja ozbiljnu poteškoću u pogledu, među ostalim, razlike između instrumenata za upravnu suradnju koja postoji između država članica i onih između država članica i trećih država kao i načela neutralnosti. Slijedom toga, treba utvrditi mogu li se rješenja iz presude od 24. siječnja 2019., Morgan Stanley, Co. International (C-165/17, EU:C:2019:58), navedena u prethodnoj točki, primijeniti u slučaju kada podružnica u jednoj državi članici, s jedne strane, ostvaruje transakcije koje podliježu porezu na dodanu vrijednost i, s druge strane, pruža usluge u korist svojeg sjedišta i podružnica koje se nalaze u trećoj državi.

9. Kao drugo, [omissis] stranke se slažu da podružnica i sjedište čine jedan te isti pravni subjekt. Ako podružnica koja se nalazi u jednoj državi članici traži pravo na odbitak na temelju troškova koje je imala u svrhu ostvarivanja usluga u korist svojeg sjedišta u trećoj zemlji, odnosno izvoza financijskih i bankovnih usluga, valja ispitati može li porezni obveznik odbiti porez na dodanu vrijednost u skladu s točkom (a) članka 169. ili primjenom točke (c) tog istog članka.

10. Kao treće, u slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje i u slučaju da podružnica može zahtijevati odbitak na temelju točke (a) članka 169., valja utvrditi pod kojim se uvjetom može smatrati da bankovne transakcije koje je ostvarilo sjedište u trećoj zemlji daju pravo na odbitak ako su provedene u državi članici u kojoj su nastali troškovi na koje se obračunava porez na dodanu vrijednost. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje i u slučaju da podružnica može zatražiti odbitak primjenom točke (c) članka 169., valja utvrditi pod kojim se uvjetima primatelj usluga može smatrati osnovanim izvan Europske unije ako se podružnica nalazi u Europskoj uniji i tvori jedan te isti pravni subjekt sa sjedištem.

11. Ta pitanja uzrokuju ozbiljne poteškoće pri tumačenju i stoga ih valja uputiti Sudu Europske unije prije odlučivanja o tužbi koju je podnijelo društvo Bank of China Limited. [orig. str. 6.]

ODLUČUJE:

[omissis] Prekida se postupak povodom tužbe koju je podnijelo društvo Bank of China Limited dok Sud Europske unije ne odluči o sljedećim pitanjima:

1. Primjenjuju li se rješenja iz presude od 24. siječnja 2019. „Morgan Stanley & Co International plc protiv Ministarstva ekonomije i financija”, C-165/17 kada

podružnica u jednoj državi članici ostvaruje, s jedne strane, transakcije koje podliježu PDV-u i, s druge strane, usluge u korist svojeg sjedišta i podružnica koje se nalaze u trećoj državi?

2. Ako podružnica koja se nalazi u jednoj državi članici traži pravo na odbitak na temelju troškova koje je imala u svrhu ostvarivanja usluga u korist svojeg sjedišta u trećoj zemlji, odnosno izvoza financijskih i bankovnih usluga, može li porezni obveznik odbiti porez na dodanu vrijednost u skladu s točkom (a) članka 169. ili primjenom točke (c) tog istog članka?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje i u slučaju da podružnica može zahtijevati odbitak na temelju točke (a) članka 169., pod kojim se uvjetom može smatrati da bankovne transakcije koje je ostvarilo sjedište u trećoj zemlji daju pravo na odbitak ako su provedene u državi članici u kojoj su nastali troškovi na koje se obračunava porez na dodanu vrijednost? U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje i u slučaju da podružnica može zatražiti odbitak primjenom točke (c) članka 169., pod kojim se uvjetima primatelj usluga može smatrati osnovanim izvan Europske unije ako se podružnica nalazi u Europskoj uniji i tvori jedan te isti pravni subjekt sa sjedištem?

[omissis][orig. str. 7.] [omissis] [potpisi]

RADNI DOKUMENT